

Art. 3. Les véhicules en provenance d'Allemagne ayant servi au transport d'animaux vivants, doivent être nettoyés et désinfectés avant leur retour en Belgique. Le transporteur responsable du véhicule doit fournir la preuve de la désinfection par la présentation d'un certificat officiel de désinfection ou par la signature du carnet de désinfection, prévu par l'article 25 de l'arrêté ministériel du 21 février 1951, modifié par l'arrêté ministériel du 19 octobre 1964 relatif à l'assainissement des moyens de transport ayant servi à des animaux.

Art. 4. Le présent arrêté entre en vigueur le 15 octobre 1993.

Bruxelles, le 14 octobre 1993.

A. BOURGEOIS

Art. 3. Voertuigen, herkomstig uit Duitsland, die gebruikt werden voor het vervoer van levende dieren, moeten gereinigd en ontsmet worden vóór ze in België terugkeren. De verantwoordelijke bestuurder van het voertuig moet het bewijs van ontsmetting leveren door voorlegging van een officieel certificaat van ontsmetting of door aantekening in het ontsmettingsboekje, voorzien bij artikel 25 van het ministerieel besluit van 21 februari 1951, gewijzigd bij ministerieel besluit van 19 oktober 1964 betreffende de gezondmaking van vervoermiddelen die gediend hebben voor het vervoer van dieren.

Art. 4. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 15 oktober 1993.

Brussel, 14 oktober 1993.

A. BOURGEOIS

EXECUTIFS — EXECUTIEVEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

MINISTERIE VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

N. 93 — 2401

[S-C — 36234]

22 JULI 1993. — Besluit van de Vlaamse regering betreffende de werking van het Vlaams Waarborgfonds

De Vlaamse regering,

Gelet op de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering, inzonderheid op de artikelen 18, 19, 22 en 24;

Gelet op het advies van het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds, gegeven op 1 maart 1993;

Gelet op het advies van de raad van bestuur van de Nationale Kas voor Beroepskrediet, gegeven op 5 april 1993;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 4 juli 1989;

Gelet op de dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat er maatregelen nodig zijn om te komen tot een meer efficiënte en aangepaste werkwijze van het Vlaams Waarborgfonds;

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen en de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin;

Na beraadslaging,

Besluit :

HOOFDSTUK I. — Toepassingsgebied en algemene bepalingen

Artikel 1. De waarborg van het Vlaams Waarborgfonds kan verleend worden ten gunste van ondernemingen, verenigingen, personen en instellingen bepaald in artikel 2 van de wet van 4 augustus 1978.

Om de quota's vastgesteld bij voornoemd artikel 2 a) en b) te bepalen wordt er voor bestaande ondernemingen rekening gehouden met de cijfers die verstrekt zijn door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en die betrekking hebben op het kalenderjaar vóór de aanvraag.

Voor andere ondernemingen wordt er rekening gehouden met realistische vooruitzichten van de kredietaanvrager. De tussenkomst van het Vlaams Waarborgfonds is steeds ondergeschikt aan het vervullen van de wettelijke en reglementaire voorschriften voor de uitvoering van het beroep of van de activiteit. Alle financiële instellingen, vermeld onder artikel 3 van de wet van 4 augustus 1978 kunnen een aanvraag voor een waarborg indienen.

Art. 2. De waarborg van het Vlaams Waarborgfonds mag slechts aangevraagd worden voor de verrichtingen bepaald bij artikel 1, a), en artikel 4 van de wet van 4 augustus 1978.

Een krediet bestemd voor de aankoop van of het intekenen op aandelen of deelbewijzen kan beschouwd worden als een rechtstreekse financiering van roerende goederen en kan derhalve door het Vlaams Waarborgfonds gewaarborgd worden voor zover de kredietnemer 50 % van de aandelen van de over te nemen firma verwerft en voor zover hij de dagelijkse leiding van het overgenomen bedrijf in handen neemt.

De rechtstreekse financiering zoals bepaald in artikel 4 van de wet van 4 augustus 1978 sluit het gebruik van holding- en andere financiële structuren niet uit. Het gebruik ervan is toegestaan voor zover het gaat om wettelijke en algemene aanvaarde technieken, en voor zover het bedrijfseconomisch doel de rechtstreekse financiering van investeringen voorzien in artikel 4 van de wet van 4 augustus 1978 betreft.

Art. 3. De duur van de kredieten waarvoor het Vlaams Waarborgfonds tussenkomt mag niet langer zijn dan de normale bedrijfseconomische duur.

1° De duur van de kredieten mag in ieder geval niet langer zijn dan :

a) vijftientwintig jaar, indien de kredieten bestemd zijn voor de aankoop, de oprichting of de verbouwing van onroerende goederen;

b) tien jaar, indien de kredieten bestemd zijn voor het oprichten of de overname van een zaak;

c) tien jaar, indien het gaat om de financiering van machines, materieel of bedrijfsuitrusting.

2° De kredieten moeten worden terugbetaald in minstens jaarlijkse termijnen.

3° De terugbetaling van het krediet moet uiterlijk voor de 65 jarige leeftijd van de aanvrager gebeuren, tenzij de opvolging geregeld is.

Aan aanvragers die jonger dan 35 jaar zijn en voor belangrijke projecten mag vrijstelling van terugbetaling in kapitaal van twee jaar worden toegekend.

Art. 4. De rentevoeten, commissielonen en alle andere lasten, die kredieten welke een waarborg van het Vlaams Waarborgfonds genieten, bezwaren, mogen het globale niveau van de voorwaarden vastgesteld door de Nationale Kas voor Beroepskrediet, niet overschrijden. Bij een eventuele verliesafrekening zullen de aangerekende kosten teruggebracht worden tot die welke bij de Nationale kas van toepassing zijn.

Art. 5. Behoudens voorafgaande afwijking verleend door de Vlaamse minister bevoegd voor Economie, mag de waarborg van het Vlaams Waarborgfonds slechts toegestaan worden indien de kredietaanvrager maximaal zakelijke of persoonlijke zekerheden stelt voor het krediet.

Art. 6. Behoudens voorafgaande afwijking door de Vlaamse minister bevoegd voor Economie, verleend op grond van artikel 19 van de wet van 4 augustus 1978, is de waarborg van het Vlaams Waarborgfonds ten bate van kredietinstellingen beperkt :

1° hetzij tot een aandeel dat 75 % van het kredietbedrag niet te boven mag gaan. In dit geval komen de eerste terugbetalingen in mindering van de verbintenis van het Vlaams Waarborgfonds ten belope van het verzekerd percentage.

2° hetzij tot een bepaald aantal vervaldagen waarvan het totaal 75 % van het kredietbedrag niet te boven mag gaan. In dit geval komen de eerste vervaldagen volledig in mindering van de verbintenis van het Vlaams Waarborgfonds.

Voor kredieten aan aanvragers die jonger zijn dan 35 jaar en die nog geen 2 jaar als zelfstandige gevestigd zijn, mag het hiervoor geciteerde percentage maximaal 90 bedragen.

Voor kaskredieten of kredieten op korte termijn bedraagt de maximale dekking 70 %.

HOOFDSTUK II. — *Vormen van tussenkomst van het Vlaams Waarborgfonds*

A. Tussenkomst na voorafgaande goedkeuring door het beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds

Art. 7. De aanvragen tot waarborg worden door de kredietinstellingen bij het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds ingediend op een formulier dat door het Beheerscomité vastgesteld is en waarin de voorwaarden worden samengevat waartegen de kredietinstelling het voornemen heeft het krediet toe te staan.

Hierbij moet ook de documentatie gevoegd worden die het Beheerscomité nodig heeft om met kennis van zaken te kunnen beslissen.

Deze documentatie zal onder andere nadere gegevens omvatten betreffende :

1° de goede faam van de kredietaanvrager

Een onderzoek dient uitgewezen te hebben dat de goede handelsfaam niet aangetast is door vroegere faillissementen, protesten of ernstige betwistingen;

2° beroepsbekwaamheid van de kredietaanvrager

De beroepsbekwaamheid, zowel technisch als op beheersniveau, kan voor bestaande zaken aangetoond worden aan de hand van de behaalde resultaten.

Voor starters kunnen de eigenschappen geëvalueerd worden aan de hand van de behaalde diploma's en de nuttige ervaring die de persoon in kwestie heeft opgedaan als werknemer;

3° technische, economische en financiële aspecten van het investeringsproject

Het investeringsproject waarvoor er krediet gevraagd wordt, moet op technisch, economisch en financieel vlak zo volledig mogelijk toegelicht worden.

Het financieringsplan moet een omstandige opgave bevatten van alle uitgavenposten en hun financieringsbronnen

Het financieringsplan dient in evenwicht te zijn, waarbij er van uitgegaan wordt dat er rekening gehouden is met de weerslag van het project op de positie van het bedrijfskapitaal;

4° leefbaarheid van de onderneming

De leefbaarheid van de onderneming moet bewezen worden aan de hand van de resultaten van de laatste jaren, eventueel aangevuld met een voldoende gemotiveerde berekening van de te verwachten groei van de cash flow.

Voor nieuwe zaken dient men de rendabiliteit te bewijzen met een gedetailleerde en gemotiveerde prognose.

De waarborg van het Vlaams Waarborgfonds zal slechts verleend kunnen worden, indien de cash-flow berekend volgens de uitgangspunten hiervoor, volstaat om alle lasten, inbegrepen een provisie voor levensonderhoud, te dragen;

5° financiële structuur

Onder de financiële structuur verstaat men de verhouding tussen de eigen middelen (zoals volgestort kapitaal, reserves, geconsolideerde voorschotten van aandeelhouders, ...) en de schulden op lange termijn verminderd met de waarborgen die verstrekt zijn door derden.

Als minimumnorm wordt 10 % vooropgesteld. Tevens dient te worden nagegaan of het bedrijfskapitaal positief is of wordt na realisering van het ontwerp.

Afwijkingen op voormelde normen kunnen slechts bij wijze van uitzondering worden aanvaard mits er een argumentatie op het vlak van de leeftijd, de sociale toestand, de vroegere activiteiten en inkomsten en de toekomstige rendabiliteit gegeven wordt.

De toekenning van de waarborg kan afhankelijk worden gesteld van het verkrijgen van een achtergestelde lening bij een andere instelling.

B. Toekenning van de waarborg van het Vlaams Waarborgfonds door de kredietinstellingen zelf

Art. 8. Gezien een gezond co-riscoschap het uitgangspunt is achter deze vorm van tussenkomst mogen de kredietinstellingen vermeld in artikel 3 van de wet van 4 augustus 1978 zelf, rechtstreeks, beslissen over het toekennen van de waarborg van het Vlaams Waarborgfonds op voorwaarde dat :

1° het krediet bestemd is voor de rechtstreekse financiering van bedrijfsinvesteringen bestemd voor :

a) de aankoop of oprichting van onroerende goederen, voor de betaling van de installatiekosten, bedrijfsverbouwingen en materieel;

b) de overname van een handelszaak, en iedere investering voor de uitoefening van een vrij beroep;

2° De waarborg van het Vlaams Waarborgfonds mag niet hoger zijn dan 5 000 000 F en mag evenmin 50 % van het kredietbedrag overtreffen;

3° Het gefinancierde actief moet in waarborg gegeven worden voor het gevraagde krediet;

4° De kredietinstellingen zullen binnen een maand na de ondertekening van de akte van kredietopening de toekenning van de waarborg ter kennis brengen aan het Vlaams Waarborgfonds, op een formulier voorgescreven door het Beheerscomité.

Bij deze kennisgeving zal men een afschrift voegen van het analyserapport dat de bank voor zichzelf opgesteld heeft en dat de nodige informatie bevat aangaande de elementen van kredietwaardigheid vermeld in artikel 7 punt 1 tot 5.

5° Gezien een gezonde risicodeling het uitgangspunt is achter deze vorm van tussenkomst zal de deelname van het Vlaams Waarborgfonds in het verlies niet hoger kunnen zijn dan 50 % van het uiteindelijke verlies van de kredietinstelling, dit onverminderd de bepalingen in artikel 19.

6° Conform hetzelfde uitgangspunt zal het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds in geval van schadegeval de waarborg slechts intrekken ingeval van bewezen misbruiken of flagrante inbreuken tegen de normale gebruiken in het bankwezen.

C. Herverzekering van waarborgverleningen door maatschappijen van onderlinge borgstelling en federale maatschappijen voor ambachtscapitaal

Art. 9. Het Vlaams Waarborgfonds kan de verbintenissen van deze maatschappijen herverzekeren ten belope van 50 % in het uiteindelijke verlies op voorwaarde dat :

1° het gaat om borgtochten van maximum 5 000 000 F. Ingeval het gaat om meerdere borgtochten voor éénzelfde persoon, bedrijf of bedrijvengroep mag het totaal niet hoger zijn dan 5 000 000 F;

2° het gaat om verrichtingen die voor borgstelling rechtstreeks aan het Vlaams Waarborgfonds kunnen worden voorgelegd en die voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 1 tot en met 7 van dit besluit;

3° de borgtochten waarvoor het verzekeringsorganisme een herverzekering wenst, moeten gemeld worden aan het Vlaams Waarborgfonds binnen de door het Beheerscomité vastgestelde termijn en volgens de voorwaarden die door het Beheerscomité bepaald zijn;

4° de commissielonen bepaald in artikel 23 van dit besluit betaald worden binnen de vastgestelde termijn.

Het Vlaams Waarborgfonds komt niet tussen in de verliezen die de borgstellingsmaatschappijen lijden op de verrichtingen die aan de voorwaarden hierboven niet beantwoorden, of op de verrichtingen waarvoor de verschuldigde bijdrage niet tijdig gestort werd.

De Vlaamse minister bevoegd voor Economie, het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds of hun afgevaardigden mogen te allen tijde zowel bij de kredietaanvragers als bij de kredietinstellingen en de borgstellingsmaatschappijen tot onderzoek en controle overgaan.

HOOFDSTUK III. — Voorwaarden voor het onderzoek van de aanvragen tot waarborg

Art. 10. § 1. De aanvragen tot waarborg worden door de kredietinstellingen bij het Vlaams Waarborgfonds ingediend op een formulier dat door het Beheerscomité is voorgeschreven en waarin de voorwaarden worden samengevat waartegen de kredietinstelling het inzicht heeft het krediet toe te staan.

Men voegt hierbij alle documentatie, die het Beheerscomité nodig heeft om het risico van de verrichting correct te kunnen inschatten.

§ 2. Voor bedragen van méér dan 25 000 000 F per persoon, bedrijf of bedrijvengroep is krachtens artikelen 18 en 19 van de wet van 4 augustus 1978 een voorafgaande machtiging van de Vlaamse minister bevoegd voor Economie nodig, alvorens het dossier voorgelegd mag worden aan het Beheerscomité.

Hiertoe stuurt de kredietinstelling een aanvraag tot waarborg, samen met de nodige documentatie aan de Vlaamse minister bevoegd voor Economie, of aan de door hem aangestelde ambtenaar.

Indien de Vlaamse minister bevoegd voor Economie of zijn afgevaardigde de goedkeuring weigert, laat hij dit onmiddellijk weten aan de kredietinstelling en aan het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds.

Indien de Vlaamse minister bevoegd voor Economie of zijn afgevaardigde zijn toestemming geeft, bezorgt hij, samen met het volledig dossier, een exemplaar van de aanvraag tot een waarborg en zijn toestemming aan het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds.

§ 3. De Vlaamse minister bevoegd voor Economie en het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds of hun afgevaardigden mogen alle inlichtingen vragen en mogen om het even welk aanvullend onderzoek laten doen.

§ 4. Het verlenen van de waarborg door het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds wordt vastgesteld door de ondertekening van een akte van borgstelling waarvan de formule door het Beheerscomité wordt opgesteld.

HOOFDSTUK IV. — Modaliteiten van toezicht op de kredietinstellingen en op de personen of ondernemingen die de voordelen van het Vlaams Waarborgfonds genieten

Art. 11. De Vlaamse minister bevoegd voor Economie, het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds of hun afgevaardigden, mogen te allen tijde de boekhouding, het beheer en de toestand der natuurlijke of morele personen controleren die een krediet aanvragen of verkregen hebben, dat geheel of gedeeltelijk door de waarborg van het Vlaams Waarborgfonds gedekt wordt.

De krediet- en borgtochtvereenkomsten vermelden deze bevoegdheid en geven aan de Vlaamse minister bevoegd voor Economie en aan het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds of aan hun afgevaardigden het recht de uitslag van deze controle aan de kredietinstelling mee te delen.

Art. 12. De Vlaamse minister bevoegd voor Economie, het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds of hun afgevaardigden mogen bij alle kredietinstellingen de dossiers, de rekeningen en alle documenten in verband met de door het Vlaams Waarborgfonds gewaarborgde of te waarborgen kredieten inkijken en er zonnodig fotocopieën van maken.

HOOFDSTUK V. — Kredietvereenkomsten Beheer van de door het Vlaams Waarborgfonds gewaarborgde kredieten

A. Kredietvereenkomsten

Art. 13. De overeenkomsten tussen de kredietinstelling en de personen die de waarborg van het Vlaams Waarborgfonds genieten, moeten onder meer de volgende clausules bevatten :

Behoudens schriftelijke toestemming van het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds ontzeggen de kredietnemers zich het recht, zolang de waarborg van het Vlaams Waarborgfonds loopt :

1° wijzigingen aan te brengen in de in de waarborgaanvraag bepaalde bestemming van de gebouwen, van het gereedschap en van het handelsfonds dat dankzij de tussenkomst van het Vlaams Waarborgfonds werd verkregen of gewijzigd;

2° hun goederen te vervreemden of aan derden in waarborg te geven.

Deze bepaling beoogt echter niet de verkoop, vallende binnen de normale beroepsbedrijvigheid van de kredietnemers.

Behoudens strengere voorschriften opgelegd door het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds verbinden de kredietnemers er zich toe een regelmatige boekhouding bij te houden die een inzicht verschaft in hun activa en passiva en in de rendabiliteit van de activiteit.

Zij verbinden zich ertoe deze geschriften en alle documenten die de vrijwaring van de belangen van het Vlaams Waarborgfonds kunnen bevorderen, ter beschikking te stellen van de afgevaardigden van de Vlaamse minister bevoegd voor Economie of van het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds.

De kredietnemers moeten de genoemde afgevaardigden toestaan de gebouwen te bezichtigen waarin de uitbating plaatsheeft alsmede ieder gebouw dat in waarborg gegeven is.

Onverminderd de andere bepalingen van verbreking voorzien in het contract, heeft de kredietinstelling het recht het krediet op te zeggen en de onmiddellijke terugbetaling te eisen in geval van onjuiste of onvolledige verklaring van de kredietnemers waardoor de waarborg werd verkregen en, ingeval de voorschotten, die door het Vlaams Waarborgfonds werden gewaarborgd, gebruikt werden voor andere doeleinden dan die waardoor het verlenen van deze waarborg werd gewettigd.

B. Beheer kredieten

Art. 14. De kredietinstelling dient ervoor te zorgen dat de voorschotten, die door het Vlaams Waarborgfonds worden gewaarborgd, dienen voor de doeleinden die het verlenen van deze waarborg hebben gewettigd. In dit verband zal de kredietinstelling de richtlijnen, voorgeschreven door het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds, naleven.

Iedere wijziging aan de oorspronkelijke voorwaarden van de gewaarborgde kredieten wordt door de kredietinstelling onderworpen aan de voorafgaande goedkeuring van het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds.

Bepaalde handelingen van dagelijks bestuur kunnen echter door de kredietinstellingen zelf geregeld worden zonder raadpleging van het Beheerscomité zoals :

- 1° afstand doen van het voorrecht van de pandhoudende schuldeiser bij aankoop van extra materieel voor zover de afstand beperkt blijft tot dat materieel;
- 2° hernemingen van omloop toestaan zonder nieuwe waarborgverlening op kredieten gedekt door het Vlaams Waarborgfonds en dit zonder dat hierdoor het risico van het Vlaams Waarborgfonds toeneemt;
- 3° hun goedkeuring hechten aan het nemen van inschrijvingen in volgende rangen op goederen die reeds bezwaard zijn als dekking van kredieten met tussenkomst van het Vlaams Waarborgfonds ten gunste van andere kredieten of andere kredietinstellingen;
- 4° het wijzigen van het investeringsprogramma voor zover deze wijzigingen minder dan 10 % van het totale investeringsprogramma bedragen;
- 5° het nemen van maatregelen die tot doel hebben de eigen rechten en die van het Vlaams Waarborgfonds te beschermen zoals betaling van vervallen en niet betaalde premies voor verzekeringen;
- 6° het nemen van noodzakelijke maatregelen die betrekking hebben op het te gelde maken van de gevestigde waarborgen.

Het Beheerscomité kan deze lijst van gedelegeerde bevoegdheden beperken of uitbreiden.

Wanneer de aflossing of interest niet betaald is drie maanden na de in de overeenkomst van kredietopening bepaalde datum mag de kredietinstelling uitstel verlenen aan de cliënt tot maximum 2 jaar op voorwaarde dat het debetsaldo niet hoger wordt.

Het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds dient nochtans binnen 9 maanden in kennis gesteld te worden van de niet-betaling van een vervalddag. Er dient spontaan een aanvullend commissieloon te worden betaald indien een delging zes maanden geheel of gedeeltelijk onbetaald is gebleven.

Zoniet vervalt de waarborg van het Vlaams Waarborgfonds betreffende die vervalddag behoudens andere beslissing van het Beheerscomité.

Art. 15. De kredietinstelling deelt aan het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds iedere tekortkoming mee op het gebied van de voorschriften van de wet, van de reglementen en besluiten van uitvoering of van de kredietovereenkomsten waarvan zij, na het verlenen van het krediet, kennis neemt.

Art. 16. De kredieten die door het Vlaams Waarborgfonds gewaarborgd worden krijgen in de boekhouding van de kredietinstelling een bijzondere rekening waardoor zij gemakkelijk onderscheiden kunnen worden van andere rekeningen van de kredietinstelling.

Art. 17. Voor de waarborgen toegekend onder artikel 7 en artikel 9 mag het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds bij gemotiveerde beslissing aan de kredietinstelling meegegeeld, de gegeven waarborg intrekken, wanneer :

- 1° aan de voorwaarden bepaald voor het verkrijgen van deze waarborg niet voldaan is;
- 2° de kredietinstelling de maatregelen bepaald door het Beheerscomité betreffende het gebruik van het krediet voor de omschreven doeleinden niet heeft getroffen;
- 3° de waarborg verkregen werd op grond van onjuiste verklaringen van de kredietinstelling;
- 4° laatstgenoemde de oorspronkelijke voorwaarden van het krediet zodanig wijzigt dat de voorwaarden voor het verlenen van de waarborg van het Vlaams Waarborgfonds niet meer vervuld zijn;
- 5° de kredietinstelling in gebreke blijft voor het betalen van de bijdrage aan het Vlaams Waarborgfonds.

Art. 18. Tegen elke beslissing tot intrekking van de waarborg is beroep mogelijk bij de bevoegde Vlaamse minister bevoegd voor Economie.

C. Beheer opgezegde kredieten

Art. 19. De kredietinstelling die een krediet gewaarborgd door het Vlaams Waarborgfonds opzegt, moet dit aan het Beheerscomité meedelen en hierbij de redenen van haar beslissing aangeven.

De kredietinstellingen vervolgen verder de terugbetaling van de opgezegde kredieten en de realisatie van de gevestigde waarborgen en van de goederen der kredietnemers.

Wanneer er andere borgen of medeschuldenaars zijn, zal het Vlaams Waarborgfonds slechts tussenkomen wanneer er een onbetaald saldo blijft na realisatie van de goederen der kredietnemers, van de zakelijke waarborgen die door derden gevestigd werden, en van de goederen der borgen binnen de perken van hun verbintenissen.

Na de vereffening van de goederen van de schuldenaar stuurt de kredietinstelling aan het Vlaams Waarborgfonds de aanvraag om betaling van zijn verliesaandeel. De kredietinstelling, die deze tussenkomst aanvraagt, stuurt aan het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds het volledig dossier van de zaak en de rekeningen van de schuldenaar.

De maatschappij voor onderlinge borgstelling stuurt aan het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds, behalve de aanvraag voor tussenkomst, het volledige dossier van de zaak alsmede de rekeningen die de schuldenaar bij haar en bij de kredietinstelling heeft.

Zodra een verliesrisico gesignaleerd wordt of zodra een provisie aangevraagd is stort het Beheerscomité van het Vlaams Waarborgfonds een provisie aan de kredietinstelling of aan de maatschappij voor onderlinge borgstelling.

In dit geval wordt de juiste afrekening van het verliesaandeel van het Vlaams Waarborgfonds opgemaakt wanneer alle waarborgen gerealiseerd zijn. Deze definitieve afrekening geeft aanleiding tot betaling van een supplement of tot terugbetaling.

De storting van een provisie ontslaat het Vlaams Waarborgfonds van de betaling van intresten op het bedrag van deze provisie vanaf de dag volgend op de storting ervan.

Na opzegging wordt de intrestlast dewelke het Vlaams Waarborgfonds aanvaardt beperkt tot maximaal de contractueel bepaalde termijnrentevoet.

De maximale rentevoet voor een korte termijnkrediet is de basisrentevoet NKBK verhoogd met 1 %.

Imputatie van de opbrengsten der waarborgen

Met de opbrengsten der waarborgen of invorderingen na kredietopzegging worden eerst de vervallen intresten en gemaakte kosten gedeeld.

Bij een algemene waarborg wordt vervolgens het kapitaal afgelost in verhouding tot de gegeven waarborg.

Indien de waarborg een aantal eerste vervaldagen betreft, wordt het risico aandeel van de kredietinstelling eerst gedeeld.

Voor dit waarborgregime draagt de kredietinstelling niettemin steeds ten minste 10 % van het overblijvend verlies bij definitieve afrekening zelf, behalve voor de waarborgregeling beschreven onder artikel 8 van dit besluit waar punt 5° onverminderd van toepassing is.

Art. 19bis. Het Vlaams Waarborgfonds waarborgt de terugbetaling in hoofdsom en interesten van de kredieten met uitsluiting van de bijkomende kosten. Nuttige procedurekosten gemaakt voor de realisatie van de waarborgen kunnen verrekend worden met de opbrengsten.

HOOFDSTUK VI

Bedragen en voorwaarden voor het innen van de bijdrage te storten bij het Vlaams Waarborgfonds in uitvoering van artikel 24, § 1, 1° tot 4° van de wet van 4 augustus 1978

Art. 20. De kredietinstellingen betalen een bijdrage op het bedrag van hun kredieten die door het Vlaams Waarborgfonds worden gedekt.

Voor de voorschotten met een welbepaalde termijn moet de bijdrage in éénmaal betaald worden op het ogenblik van het toekennen van het krediet. Het bedrag van deze bijdrage beloopt 0,25 % van het door het Vlaams Waarborgfonds gewaarborgde bedrag in hoofdsom. Wanneer de waarborg van het Vlaams Waarborgfonds slaat op voorschotten met een vervaltijd boven één jaar, dan wordt de bijdrage van 0,25 % verhoogd met 0,125 % per extra jaar.

Voor de kredieten in lopende rekening, discontokredieten, kredieten op inpandgeving van facturen, warrantkredieten, borgstellingskredieten en andere handelskredieten op korte termijn is de bijdrage elk jaar op voorhand verschuldigd a rato van 0,50 % op het door het Vlaams Waarborgfonds gewaarborgd gedeelte van het openstaand krediet, ongeacht het werkelijk opgenomen bedrag.

Art. 21. De kredietnemers betalen een bijdrage op het gedeelte van het krediet dat door het Vlaams Waarborgfonds wordt gedekt.

Voor de voorschotten met een welbepaalde termijn moet de bijdrage in eenmaal worden betaald op het ogenblik van het toekennen van het krediet. Het bedrag van deze bijdrage beloopt 0,50 % van het door het Vlaams Waarborgfonds gewaarborgde bedrag in hoofdsom. Wanneer de waarborg van het Vlaams Waarborgfonds slaat op voorschotten met een vervaltijd boven één jaar, dan wordt de bijdrage van 0,50 % verhoogd met 0,25 % per extra jaar.

Voor de kredieten in lopende rekening, discontokredieten, kredieten op inpandgeving van facturen, warrantkredieten, borgstellingskredieten en andere handelskredieten op korte termijn is de bijdrage elk jaar op voorhand verschuldigd tot beloop van 0,50 % op het door het Vlaams Waarborgfonds gewaarborgd gedeelte van het openstaand krediet, ongeacht het werkelijk opgenomen bedrag.

Art. 22. Voor personen die jonger zijn dan 35 jaar en die maximaal 24 maanden als zelfstandige (in eigen naam of via vennootschap) gevestigd zijn, worden de bijdragen bepaald in artikel 21 voor de voorschotten op bepaalde termijn teruggebracht op 0,025 % voor het eerste jaar en tot 0,0125 % voor elke twee volgende jaren.

Het nadeel inzake bijdrage dat hierdoor berokkend wordt aan de kredietmaatschappijen voor ambachtskredieten en aan de maatschappijen voor onderlinge borgstelling, wordt ten laste genomen door het Vlaams Waarborgfonds.

Art. 23. De plaatselijke maatschappijen voor ambachtskredieten en de maatschappijen voor onderlinge borgstelling die door de Nationale Kas voor Beroepskrediet werden erkend, betalen een commissieloon op het bedrag van hun kredieten dat door het Vlaams Waarborgfonds wordt gedekt, overeenkomstig artikel 24 van de wet van 4 augustus 1978.

Wanneer de voorschotten toegekend worden door een plaatselijke maatschappij voor ambachtskrediet, beloopt deze bijdrage 25 % van de commissie van de kredietnemer.

Wanneer het gaat om voorschotten met aval van een maatschappij voor onderlinge borgstelling, is het bedrag van deze bijdrage gelijk aan 25 % van de bijdrage die de kredietnemers en de kredietinstellingen aan deze maatschappijen betaald hebben.

De bijdrage die door deze kredietnemers en kredietinstellingen aan voornoemde maatschappijen moet worden betaald is dezelfde als de bijdrage die zij zouden betalen aan het Vlaams Waarborgfonds indien zij rechtstreeks een beroep op het Vlaams Waarborgfonds zouden doen.

Voor de kredieten in lopende rekening, discontokredieten, kredieten op inpandgeving van facturen, warrantkredieten, borgstellingskredieten en andere handelskredieten op korte termijn is de bijdrage elk jaar op voorhand verschuldigd op het door het Vlaams Waarborgfonds gewaarborgde gedeelte van het openstaand krediet ongeacht het werkelijk opgenomen bedrag.

Art. 24. Voor de berekening van de bijdragen bepaald in voorgaande artikelen wordt in aanmerking genomen de duur van de voorschotten op bepaalde termijn die vermeld is in het oorspronkelijk contract en waarmee het Vlaams Waarborgfonds heeft ingestemd. Er wordt geen rekening gehouden met het gedeelte van een jaar, wanneer dat korter is dan zes maanden. Het gedeelte van een jaar dat zes maanden of meer bedraagt wordt voor

een volledig jaar gerekend. De verlengingen van duur welke nadien ingetreden zijn geven geen aanleiding tot het betalen van een aanvullende bijdrage indien de verlenging korter is dan zes maanden. In tegenovergesteld geval is een aanvullende bijdrage van 0,25 % of 0,50 %, naargelang van het geval, per jaar verlenging verschuldigd, met dien verstande dat een half jaar en meer in rekening wordt gebracht voor een volledig jaar.

Indien het samengevoegde bedrag verschuldigd door de kredietinstelling en de kredietverkrijger een bedrag van 500 frank niet te boven gaat, is er geen bijkomende bijdrage verschuldigd.

Art. 25. § 1. De kredietinstellingen betalen aan het Vlaams Waarborgfonds hun eigen bijdrage en die van hun kredietnemers.

De bijdragen verschuldigd voor voorschotten op een welbepaalde termijn moeten betaald worden binnen vijftien kalenderdagen na de ondertekening van de akte van kredietopening of na het definitief akkoord over het krediet of na de verlenging van duur.

De bijdragen verschuldigd voor kredieten in lopende rekeningen of andere kredieten voorzien in artikel 20, 3e lid, worden betaald voor het eerste jaar uiterlijk vijftien dagen na de ondertekening van de akte van kredietopening of na het definitief akkoord over het krediet en, voor de latere jaren, vóór dezelfde datum van elk jaar.

§ 2. De bijdragen verschuldigd door de plaatselijke maatschappijen van ambachtskrediet en door de maatschappijen voor onderlinge borgstelling moeten aan het Vlaams Waarborgfonds betaald worden binnen de maand die volgt op het verstrijken van ieder kwartaal voor al de bijdragen die gedurende dat kwartaal eisbaar geworden zijn.

Art. 26. Een geheel of gedeeltelijk vooruitbetaalde aflossing door de schuldenaar van zijn schuld op bepaalde termijn die door het Vlaams Waarborgfonds gewaarborgd wordt, geeft geen recht op terugbetaling van een gedeelte van het commissieloon.

HOOFDSTUK VII. — *Verantwoordelijkheden*

Art. 27. De voorzitter en de effectieve leden van het Beheerscomité alsook hun plaatsvervangers gaan geen enkele persoonlijke verbintenis aan in verband met de verbintenissen van het Vlaams Waarborgfonds.

HOOFDSTUK VIII. — *Beheerscontract*

Art. 28. De Vlaamse minister bevoegd voor Economie kan met de Nationale Kas voor Beroepskrediet een beheerscontract afsluiten nopens de wijze van beheer, het serviceniveau, de bij te houden boekhouding en de vergoeding voor de beheerskosten.

HOOFDSTUK IX. — *Opheffingsbepalingen*

Art. 29. Opgeheven worden wat het Vlaamse Gewest betreft :

1° het koninklijk besluit van 12 september 1959 houdende uitvoering van de wet van 24 mei 1959 tot verruiming van de mogelijkheden inzake de beroeps- en ambachtskredietverlening aan de middenstand;

2° het ministerieel besluit van 4 september 1959 waarbij de bedragen en de modaliteiten bepaald worden voor het innen van de bijdrage te storten bij het Fonds in uitvoering van de bepalingen van artikel 13, § 1 tot 4, van de wet van 24 mei 1959 tot verruiming van de mogelijkheden inzake de beroeps- en ambachtskredietverlening aan de middenstand;

3° het ministerieel besluit van 23 september 1959 tot goedkeuring van het reglement waarbij de richtlijnen betreffende de tussenkomst van het Fonds vastgesteld worden, uitgevaardigd in toepassing van de artikelen 7 en 8 van de wet van 24 mei 1959.

HOOFDSTUK X. — *Slotbepalingen*

Art. 30. Dit besluit treedt in werking 15 dagen na de publicatie in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 31. De Vlaamse minister bevoegd voor Economie is belast met de uitvoering van dit besluit.
Brussel, 22 juli 1993.

De minister-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen,

L. VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,

Mevr. W. DEMEESTER-DE MEYER

TRADUCTION

MINISTÈRE DE LA COMMUNAUTE FLAMANDE

F. 93 — 2401

22 JUILLET 1993. — Arrêté du Gouvernement flamand relatif au fonctionnement du Fonds flamand de Garantie

Le Gouvernement flamand,

Vu la loi du 4 août 1978 de réorientation économique, notamment les articles 18, 19, 22 et 24;

Vu l'avis du Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie, émis le 1er mars 1993;

Vu l'avis du conseil d'administration de la Caisse nationale de Crédit professionnel, émis le 5 avril 1993;

Vu les lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, notamment l'article 3, § 1er, modifié par la loi du 4 juillet 1989;

Vu l'urgence;

Considérant que des mesures s'imposent afin d'assurer un fonctionnement plus efficace et adéquat du Fonds flamand de Garantie;

Sur proposition du Ministre flamand de l'Economie, des PME, de la Politique scientifique, de l'Energie et des Relations extérieures et du Ministre flamand des Finances et du Budget, des Etablissements de Santé, de l'Aide sociale et de la Famille;

Après en avoir délibéré,

Arrête :

CHAPITRE Ier. — *Domaine d'application et dispositions générales*

Article 1er. La garantie du Fonds flamand de Garantie peut être octroyée au profit des entreprises, associations, personnes et établissements énumérés à l'article 2 de la loi du 4 août 1978.

Afin de fixer les quotas visés à l'article 2 précité, a) et b), les données prises en compte pour les entreprises existantes sont les chiffres fournis par l'Office national de la Sécurité sociale, qui se rapportent à l'année civile précédant la demande.

Pour les autres entreprises, il est tenu compte des prévisions réalistes du demandeur de crédit. L'intervention du Fonds flamand de Garantie est toujours subordonnée aux prescriptions légales et réglementaires à remplir pour l'exercice de la profession ou de l'activité. Tous les organismes financiers énumérés à l'article 3 de la loi du 4 août 1978 peuvent introduire une demande de garantie.

Art. 2. L'intervention du Fonds flamand de Garantie ne peut être sollicitée que pour les opérations définies à l'article 1er, a) et l'article 4 de la loi du 4 août 1978.

Un crédit destiné à l'achat ou la souscription d'actions ou de parts sociales peut être considéré comme un financement direct de biens meubles, ce qui justifie l'intervention du Fonds flamand de Garantie, pour autant que le demandeur acquiert 50 % des actions de la firme à reprendre et qu'il assume la gestion journalière de l'entreprise cédée.

Le financement direct tel que défini à l'article 4 de la loi du 4 août 1978 n'exclut pas le recours à des structures financières de holding et autres. Cet usage est permis dans la mesure où il s'agit de techniques légitimes et généralement acceptées, et pour autant que l'objet de ces structures concerne le financement direct d'investissements prévus à l'article 4 de la loi du 4 août 1978.

Art. 3. La durée des crédits faisant l'objet d'une intervention du Fonds flamand de Garantie ne peut dépasser la durée normale du point de vue de l'économie d'entreprise.

1^o Dès lors, la durée des crédits ne peut en aucun cas dépasser :

- a) vingt-cinq ans, si les crédits sont destinés à l'acquisition, la construction ou la transformation d'immeubles;
- b) dix ans, si les crédits sont destinés à la création ou la reprise d'une affaire;
- c) dix ans, s'il s'agit du financement de machines, de matériel ou d'équipement professionnel.

2^o Le remboursement des crédits doit se faire par fractions au moins annuelles.

3^o Le crédit ne peut se prolonger au-delà de l'âge de 65 ans du demandeur de crédit, à moins que la succession soit réglée.

Une franchise de remboursement en capital de deux ans peut être accordée aux projets importants et aux demandeurs qui n'ont pas encore atteint l'âge de 35 ans.

Art. 4. Les taux d'intérêt, les commissions et autres charges grevant les crédits qui bénéficient d'une garantie du Fonds flamand de Garantie, ne peuvent dépasser le niveau global des conditions fixées par la Caisse nationale de Crédit professionnel. En cas de décompte éventuel de pertes, les frais imputés seront ramenés au niveau en vigueur à la Caisse nationale.

Art. 5. Sauf dérogation préalable du Ministre flamand ayant l'Economie dans ses attributions, la garantie du Fonds flamand de Garantie ne peut être accordée que si le demandeur constitue des sûretés réelles ou personnelles pour une partie maximale du crédit.

Sauf dérogation préalable du Ministre flamand ayant l'Economie dans ses attributions, en vertu de l'article 19 de la loi du 4 août 1978, la garantie du Fonds flamand de Garantie au profit des établissements de crédit porte :

1^o soit sur une quotité ne pouvant dépasser 75 % du montant du crédit. Dans ce cas, les premiers remboursements viennent en déduction de l'engagement du Fonds flamand de Garantie à concurrence du pourcentage garanti.

2^o soit sur un certain nombre d'échéances dont le montant total ne dépasse pas 75 % du montant du crédit. Dans ce cas, les premiers remboursements viennent intégralement en déduction de l'engagement du Fonds flamand de Garantie.

Le pourcentage précité peut s'élever à 90 % au maximum pour les demandeurs de crédit qui n'ont pas encore atteint l'âge de 35 ans et qui ont le statut d'indépendant depuis moins de deux ans.

CHAPITRE II. — *Formes d'intervention du Fonds flamand de Garantie*

A. Intervention après l'approbation préalable du comité de gestion du Fonds flamand de Garantie

Art. 7. Les demandes de garantie sont introduites par les établissements de crédit auprès du Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie à l'aide d'un formulaire déterminé par le Comité de gestion et résumant les conditions auxquelles l'établissement envisage de consentir le crédit.

Ce formulaire sera accompagné de la documentation dont le Comité de gestion a besoin pour décider en connaissance de cause.

Cette documentation comprendra notamment des informations précises sur :

1. l'honorabilité du demandeur

Une enquête doit avoir établi que l'honorabilité commerciale n'est pas atteinte par des faillites, protêts ou contredits antérieurs.

2. les capacités professionnelles des demandeurs de crédit

En ce qui concerne les entreprises existantes, les capacités professionnelles, tant d'ordre technique que sur le plan de la gestion, peuvent être démontrées par les résultats réalisés.

En ce qui concerne les entreprises débutantes, les capacités peuvent être évaluées sur base des diplômes obtenus et par l'expérience utile que la personne en question a acquise en tant qu'employé.

3. les aspects techniques, économiques et financiers du projet d'investissement

Le projet d'investissement qui fait l'objet d'une demande de crédit doit être décrit de la façon la plus complète sur les plans technique, économique et financier. Le plan de financement doit préciser tous les postes de dépenses et leurs sources de financement. Le plan de financement doit être en équilibre, admettant qu'il a été tenu compte des répercussions du projet sur la position du fonds de roulement.

4. la viabilité de l'entreprise

La viabilité de l'entreprise sera démontrée sur la base des résultats réalisés les dernières années, complétés, s'il y a lieu, par un calcul suffisamment motivé de la croissance escomptée du cash-flow. S'il s'agit d'une nouvelle entreprise, il faut démontrer la rentabilité par des prévisions détaillées et motivées. La garantie du Fonds flamand de Garantie ne pourra être fournie que si le cash-flow tel qu'il résulte des éléments ci-dessus et après déduction d'une provision alimentaire, permet de couvrir toutes les charges.

5. la structure financière

Par structure financière on entend le rapport entre les moyens propres (capital entièrement versé, réserves, avances consolidées des actionnaires, etc.) et les dettes à long terme, déduction faite des garanties fournies par des tiers.

La norme minimum à remplir est de 10 %. Il faudra, en outre, vérifier si le fonds de roulement est ou sera positif après la réalisation du projet.

Des dérogations aux normes précitées ne peuvent être autorisées qu'à titre exceptionnel, sur base d'une argumentation relative à l'âge, à la situation sociale, aux activités et revenus antérieurs et à la rentabilité future.

L'octroi de la garantie peut être subordonné à l'obtention, auprès d'un autre établissement, d'un prêt constituant une créance non privilégiée.

B. Octroi de la garantie du Fonds flamand de Garantie par les établissements de crédit mêmes

Art. 8. Etant donné que cette forme d'intervention repose sur le principe du partage du risque, les établissements de crédit énumérés à l'article 3 de la loi du 4 août 1978 peuvent décider directement de l'octroi de la garantie du Fonds flamand de Garantie, à condition :

1° Que le crédit soit destiné à financer directement des investissements professionnels consistant en :

a) l'acquisition ou la construction d'immeubles, le paiement des frais d'installation, de transformation et de matériel;

b) la reprise d'une affaire commerciale et tout investissement pour l'exercice d'une profession libérale;

2° La garantie du Fonds flamand de Garantie ne peut dépasser 5 000 000 F, ni 50 % du montant du crédit;

3° L'actif financé doit être affecté en garantie du crédit demandé;

4° Dans le mois suivant la signature de l'acte d'ouverture du crédit, les établissements de crédit informeront le Fonds flamand de Garantie de l'octroi de la garantie au moyen d'un formulaire établi par le Comité de gestion.

Cette notification sera accompagnée d'une copie du rapport d'analyse rédigée par la banque à son propre usage et contenant les informations requises quant aux éléments de solvabilité évoqués à l'article 7, points 1 à 5. Le Fonds flamand de Garantie n'examinera pas les rapports d'analyse, il se limitera à en prendre connaissance.

5° Etant donné le principe de partage du risque qui constitue la base de cette forme d'intervention, l'intervention du Fonds flamand de Garantie dans les pertes ne pourra dépasser 50 % des pertes définitives enregistrées par l'établissement de crédit, ce sans préjudice des dispositions de l'article 19.

6° Selon ce même principe, le comité de gestion du Fonds flamand de Garantie ne procédera au retrait de la garantie qu'en cas d'abus manifeste ou d'infractions évidentes aux usages bancaires.

C. Réassurance de l'octroi de garanties par les sociétés de cautionnement mutuel et les sociétés fédérales de crédit artisanal

Art. 9. Le Fonds flamand de Garantie peut réassurer les engagements de ces sociétés à concurrence de 50 % des pertes définitives, à condition :

1° qu'il s'agisse de cautions de 5 000 000 F au maximum. Lorsqu'il s'agit de plusieurs cautions destinées à une seule personne ou entreprise ou un seul groupement d'entreprises, le montant cumulé ne peut dépasser 5 000 000 F;

2° qu'il s'agisse d'opérations pouvant être soumises directement au Fonds flamand de Garantie en vue de leur cautionnement et remplissant les conditions énoncées aux articles 1 à 7 du présent arrêté;

3° que les cautions pour lesquelles l'organisme d'assurance souhaite une réassurance, soient notifiées au Fonds flamand de Garantie dans le délai fixé par le Comité de gestion et selon les modalités déterminées par lui;

4° que les commissions déterminées à l'article 23 du présent arrêté soient payés dans le délai prévu.

Le Fonds flamand de Garantie n'intervient pas dans les pertes enregistrées par les sociétés de cautionnement pour les opérations qui ne répondent pas aux conditions énoncées ci-dessus ou pour lesquelles la contribution due n'a pas été versée à temps.

Le Ministre flamand qui a l'Economie dans ses attributions, le Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie ou leurs représentants peuvent en tout temps procéder à un examen ou contrôle, tant chez les demandeurs de crédit qu'auprès des établissements de crédit et des sociétés de cautionnement.

CHAPITRE III. — Modalités de l'examen des demandes de garantie

Art. 10. § 1er. Les demandes de garantie sont introduites par les établissements de crédit auprès du Fonds flamand de Garantie au moyen d'un formulaire établi par le Comité de gestion et résumant les conditions auxquelles l'établissement de crédit envisage d'accorder le crédit. Il y est joint toute documentation dont le Comité de gestion a besoin pour pouvoir évaluer correctement le risque de l'opération.

§ 2. En vertu des articles 18 et 19 de la loi du 4 août 1978, tout montant dépassant 25.000.000 F par personne, entreprise ou groupement d'entreprises, requiert, avant que le dossier ne puisse être soumis au Comité de gestion, l'autorisation préalable du Ministre flamand qui a l'Economie dans ses attributions.

A cette fin, l'établissement de crédit envoie au Ministre flamand qui a l'Economie dans ses attributions ou au fonctionnaire désigné par celui-ci une demande de garantie, accompagnée des documents requis.

Si le Ministre flamand qui a l'Economie dans ses attributions ou son délégué refuse l'autorisation, il en informe aussitôt l'établissement de crédit et le Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie.

Si le Ministre flamand qui a l'Economie dans ses attributions ou son délégué accorde l'autorisation, il transmet un exemplaire de la demande de garantie et son autorisation au Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie.

§ 3. Le Ministre flamand qui a l'Economie dans ses attributions et le Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie ou leurs délégués peuvent demander tous renseignements et faire procéder à toute enquête complémentaire.

§ 4. L'octroi de la garantie par le Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie est constaté par la signature d'un acte de garantie dont la formule est établie par le Comité de gestion.

CHAPITRE IV. — *Modalités du contrôle auprès des établissements de crédit et chez les personnes et entreprises bénéficiaires de la garantie du Fonds flamand de Garantie*

Art. 11. Le Ministre flamand qui a l'Economie dans ses attributions, le Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie ou leurs délégués peuvent procéder en tout temps au contrôle de la comptabilité, de la gestion et de la situation des personnes physiques ou morales qui demandent ou qui ont obtenu un crédit couvert en tout ou en partie par la Garantie du Fonds flamand de Garantie.

Les conventions de crédit et de cautionnement mentionneront ces pouvoirs et donneront au Ministre flamand qui a l'Economie dans ses attributions, au Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie ou à leurs délégués, le droit de communiquer le résultat de ce contrôle à l'établissement de crédit.

Art. 12. Le Ministre flamand qui a l'Economie dans ses attributions, le Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie ou leurs délégués peuvent prendre connaissance, chez tous les établissements de crédit, des dossiers, des comptes et de tous documents relatifs aux crédits garantis ou à garantir par le Fonds flamand de Garantie et, au besoin, en prendre photocopie.

CHAPITRE V. — *Conventions de crédits. Gestion des crédits garantis par le fonds*

A. Conventions de crédits

Art. 13. Les conventions entre l'établissement de crédit et les personnes bénéficiaires de la garantie du Fonds flamand de Garantie contiendront notamment les clauses suivantes :

Sauf autorisation écrite du Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie, les crédits s'interdisent, tant que le Fonds flamand de Garantie ne sera pas dégagé de sa garantie :

1° de cesser d'utiliser aux fins prévues dans la demande de garantie, les bâtiments, outillage et fonds de commerce acquis ou modifiés grâce à la garantie du Fonds flamand de Garantie;

2° d'aliéner leurs biens ou de les donner en garantie à des tiers.

Cette disposition ne vise toutefois pas les ventes entrant dans l'activité professionnelle normale des crédits.

Sauf préjudice aux obligations plus strictes que le Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie peut imposer, les crédits s'engagent à tenir une comptabilité régulière qui permet d'évaluer leur actif et passif, ainsi que la rentabilité de leurs activités.

Ils s'engagent à mettre ces écritures à la disposition des délégués du Ministre flamand qui a l'Economie dans ses attributions ou du Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie et à leur fournir tous les documents propres à la sauvegarde des intérêts du Fonds flamand de Garantie.

Les crédits sont tenus d'autoriser la visite des immeubles servant à l'exploitation ainsi que de tout immeuble donné en garantie, par les délégués susmentionnés.

Sans préjudice des autres clauses de résiliation prévues au contrat, l'établissement de crédit a le droit de retirer le crédit et d'exiger le remboursement immédiat en cas de déclaration inexacte ou incomplète du crédit, ayant entraîné l'octroi de la garantie, et au cas où les avances garanties par le Fonds flamand de Garantie auraient été affectées à des fins autres que celles ayant motivé l'octroi de cette garantie.

B. Gestion des crédits

Art. 14. L'établissement de crédit doit veiller à ce que les avances garanties par le Fonds flamand de Garantie servent aux fins qui ont motivé l'octroi de cette garantie. Il se conformera à cet égard aux directives établies par le comité de gestion du Fonds flamand de Garantie.

Toute modification des conditions initiales des crédits est soumise, par l'établissement de crédit, à l'approbation préalable du Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie.

Certains actes de gestion journalière peuvent toutefois être réglés par les établissements de crédit, sans consulter le Comité de gestion :

1° désister au privilège du créancier gagiste à l'achat de matériel supplémentaire, pour autant que le désistement se limite à ce matériel;

2° autoriser des reprises d'encours sans nouvel octroi de garantie sur les crédits couverts par le Fonds flamand de Garantie, et ce sans que le risque du Fonds flamand de Garantie n'augmente;

3° approuver des inscriptions en rangs subséquents sur des biens déjà grevés en couverture de crédits ayant bénéficié d'une intervention du Fonds flamand de Garantie, au profit d'autres crédits ou d'autres établissements de crédit :

4° modifier le programme d'investissement, pour autant que ces modifications représentent moins de 10 % du programme d'investissement global;

5° prendre des mesures visant à sauvegarder leurs droits et ceux du Fonds flamand de Garantie, comme le paiement de primes d'assurance venues à échéance et non payées;

6° prendre les mesures nécessaires en vue de la réalisation des garanties constituées.

Le Comité de gestion peut limiter ou étendre cette liste de compétences déléguées.

Lorsque, trois mois après la date prévue dans la convention d'ouverture de crédit, aucun remboursement ou paiement d'intérêts n'a eu lieu, l'établissement de crédit peut accorder un délai de paiement de 2 ans au maximum, à condition que le solde débiteur n'augmente pas.

Toutefois, le Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie doit être informé, dans les 9 mois, en cas de non-respect d'une échéance. Une commission supplémentaire doit être payée spontanément au cas où une échéance reste impayée, en tout ou en partie, pendant six mois.

A défaut, le Fonds flamand de Garantie est déchargé de sa garantie pour l'échéance en question, sauf décision contraire du Comité de gestion.

Art. 15. L'établissement de crédit signale au Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie tout manquement aux prescriptions de la loi, des règlements et arrêtés d'exécution ou des conventions de crédit, venu à sa connaissance après l'octroi du crédit.

Art. 16. Les crédits garantis par le Fonds flamand de Garantie feront l'objet, dans les livres de l'établissement de crédit, d'une comptabilité particulière permettant de distinguer aisément ces comptes des autres comptes tenus par l'établissement de crédit.

Art. 17. En ce qui concerne les garanties octroyées en vertu des articles 7 et 9, le Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie peut prononcer par décision motivée, notifiée à l'établissement de crédit, le retrait de la garantie donnée, lorsque :

1° les conditions prévues pour l'obtention de cette garantie n'ont pas été remplies;

2° l'établissement de crédit n'a pas pris les dispositions prescrites par le Comité concernant l'affectation du crédit aux fins prévues;

- 3° la garantie a été obtenue grâce à des déclarations inexactes de l'établissement de crédit;
 4° ce dernier modifie les conditions initiales du crédit de manière que les conditions d'octroi de la garantie du Fonds flamand de Garantie ne soient plus remplies;
 5° l'établissement de crédit est resté en défaut de payer au Fonds flamand de Garantie sa contribution.

Art. 18. Toute décision de retrait de la garantie est susceptible d'appel auprès du Ministre flamand qui a l'Economie dans ses attributions.

C. Gestion des crédits dénoncés

Art. 19. L'établissement de crédit qui dénonce un crédit garanti par le Fonds flamand de Garantie, le signale au Comité de gestion, en faisant part des raisons de sa décision.

Les établissements de crédit poursuivent le remboursement des crédits résiliés et la réalisation tant des garanties constituées que des biens des crédits.

Lorsqu'il y a d'autres cautions ou des co-débiteurs, le Fonds flamand de Garantie n'interviendra que si le débiteur du crédit reste débiteur après réalisation des biens des crédits, des garanties réelles constituées par des biens et des biens des cautions dans la limite de leurs engagements.

Après la liquidation des biens du débiteur, l'établissement de crédit envoie au Fonds flamand de Garantie la demande d'intervention dans sa part de la perte.

L'établissement de crédit qui introduit cette demande, envoie au Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie le dossier complet de l'affaire et les comptes du débiteur.

La société de cautionnement mutuel adresse au Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie, outre la demande d'intervention, le dossier complet de l'affaire et les comptes du débiteur tenus chez elle et à l'établissement de crédit.

Dès qu'un risque de perte est signalé ou qu'une provision est sollicitée, le Comité de gestion du Fonds flamand de Garantie verse une provision à l'établissement de crédit ou à la société de cautionnement mutuel.

Dans ce cas, le décompte exact de la part du Fonds flamand de Garantie dans les pertes se fera lorsque toutes les garanties auront été réalisées. Ce décompte définitif donnera lieu au paiement soit d'un supplément d'intervention, soit d'une ristourne.

Le versement d'une provision exonère le Fonds flamand de Garantie du paiement d'intérêts sur le montant de la provision à partir du lendemain de son versement.

Après la résiliation, les charges d'intérêts acceptées par le Fonds flamand de Garantie se limiteront au taux d'intérêt à terme fixé contractuellement.

Le taux d'intérêt maximum pour un crédit à court terme égale le taux de base de la CNCP majoré de 1 %.

Imputation du produit des garanties

Le produit des garanties ou des recouvrements après la résiliation du crédit sera affecté d'abord au paiement des intérêts échus et des frais encourus.

Ensuite, s'il s'agit d'une garantie générale, le capital est remboursé au prorata de la garantie accordée.

Lorsque la garantie concerne une série de premières échéances, la part qu'a pris l'établissement de crédit dans le risque est remboursé d'abord.

Toutefois, pour ce régime de garantie, l'établissement de crédit prend en charge au moins 10 % des pertes restantes lors du décompte final, sauf lorsqu'il s'agit du régime de garantie prévu à l'art. 8 du présent arrêté. Dans ce cas, le point 5) est applicable.

Art. 19bis. Le Fonds flamand de Garantie garantit le remboursement, en principal et intérêts, des crédits, à l'exclusion des frais supplémentaires. Les frais de procédure utiles à la réalisation des garanties peuvent être réglés à l'aide du produit.

CHAPITRE VI

Montants et modalités de perception de la contribution à verser au Fonds flamand de Garantie en exécution de l'article 24, § 1er, 1° à 4° de la loi du 4 août 1978

Art. 20. Les établissements de crédit paient une contribution sur le montant de leurs crédits couverts par le Fonds flamand de Garantie.

Pour les avances à terme déterminé, la contribution est payable en une fois lors de l'octroi du crédit. Le montant de cette contribution est de 0,25 % du montant en principal garanti par le Fonds flamand de Garantie. Lorsque la garantie du Fonds flamand de Garantie porte sur des échéances se situant à plus d'un an, le taux de 0,25 % est majoré de 0,125 % par année supplémentaire.

Pour les crédits en compte courant, crédits d'escompte, crédits sur nantissement de factures, crédits sur warrantage, crédits sur cautionnement, et autres crédits commerciaux à court terme, la contribution est due chaque année anticipativement au taux de 0,50 % sur la partie du crédit ouvert garantie par le Fonds flamand de Garantie, quel que soit le montant effectivement prélevé.

Art. 21. Les bénéficiaires paient une contribution sur la partie du crédit couverte par le Fonds flamand de Garantie.

Pour les avances à terme déterminé, la contribution est payable en une fois lors de l'octroi du crédit. Le montant de cette contribution est de 0,50 % du montant en principal garanti par le Fonds flamand de Garantie. Lorsque la garantie du Fonds flamand de Garantie porte sur des échéances se situant à plus d'un an, le taux de 0,50 % est majoré de 0,25 % par année supplémentaire.

Pour les crédits en compte courant, crédits d'escompte, crédits sur nantissement de factures, crédits sur warrantage, crédits sur cautionnement, et autres crédits commerciaux à court terme, la contribution est due chaque année anticipativement au taux de 0,50 % sur la partie du crédit ouvert garantie par le Fonds flamand de Garantie, quel que soit le montant effectivement prélevé.

Art. 22. Pour les personnes n'ayant pas atteint l'âge de 35 ans et ayant le statut d'indépendant (en nom propre ou en société) depuis 24 mois au maximum, les contributions fixées à l'art. 21 pour les avances à terme déterminé sont ramenées à 0,025 % pour la première année et à 0,0125 % pour les deux années suivantes.

Le préjudice ainsi éprouvé par les sociétés de crédit artisanal et les sociétés de cautionnement mutuel, est pris en charge par le Fonds flamand de Garantie.

Art. 23. Les sociétés locales de crédit artisanal et les sociétés de cautionnement mutuel agréées par la Caisse nationale de Crédit professionnel paient une commission sur le montant de leurs crédits couverts par le Fonds flamand de Garantie, conformément à l'article 24 de la loi du 4 août 1978.

Lorsque les avances sont consenties par une société locale de crédit artisanal, le montant de cette contribution est de 25 % de la contribution du bénéficiaire.

Lorsque les avances sont avalisées par une société de cautionnement mutuel, le montant de cette contribution est de 25 % de la contribution payée à ces sociétés par les bénéficiaires et les établissements de crédit.

La contribution à payer aux sociétés susmentionnées par ces bénéficiaires et établissements de crédit est égale à la contribution qu'ils devraient payer au Fonds flamand de Garantie s'ils faisaient directement appel à celui-ci.

Pour les crédits en compte courant, crédits d'escompte, crédits sur nantissement de factures, crédits sur warrantage, crédits sur cautionnement, et autres crédits commerciaux à court terme, la contribution est due chaque année anticipativement au taux de 0,50 % sur la partie du crédit ouvert garantie par le Fonds flamand de Garantie, quel que soit le montant effectivement prélevé.

Art. 24. Pour le calcul des contributions prévues dans les articles précédents, la durée des avances à terme déterminé est celle mentionnée dans le contrat initial et sur laquelle le Fonds flamand de Garantie a marqué son accord. Les parties d'année sont négligées si elles sont inférieures à six mois; elles sont comptées pour une année entière dans le cas contraire. Les prorogations de durée intervenues ultérieurement ne donnent pas lieu au paiement d'une contribution complémentaire si la prorogation est inférieure à six mois. Dans le cas contraire, une contribution complémentaire de 0,25 % ou 0,50 %, suivant le cas, est due par année de prorogation, les parties d'année de six mois et plus étant comptées pour une année entière.

Aucune contribution complémentaire ne sera due si le montant cumulé à charge de l'établissement de crédit et du bénéficiaire ne dépasse pas 500 francs.

Art. 25, § 1er. Les organismes de crédit paient au Fonds flamand de Garantie leur contribution propre et celle de leurs crédits.

Les contributions dues pour avances à terme déterminé doivent être payées dans les quinze jours de la signature de l'acte d'ouverture de crédit ou de l'octroi définitif du crédit ou de la prorogation de durée.

Les contributions dues pour les crédits en compte courant et autres crédits visés à l'article 20, 3e alinéa, doivent être payées pour la première année au plus tard quinze jours après la signature de l'acte d'ouverture de crédit ou l'octroi définitif du crédit et ensuite, pour les années suivantes, avant la même date de chaque année.

§ 2. Les contributions dues par les sociétés locales de crédit artisanal et par les sociétés de cautionnement mutuel doivent être payées au Fonds flamand de Garantie dans le mois suivant l'expiration de chaque trimestre pour les contributions devenues exigibles au cours de ce semestre.

Art. 26. Le remboursement anticipatif par le débiteur de tout ou partie de sa dette à terme déterminé, garantie par le Fonds flamand de Garantie, ne donne pas droit au remboursement d'une partie des commissions.

CHAPITRE VII. — Responsabilités

Art. 27. Le président et les membres effectifs et suppléants du Comité de gestion ne contractent aucune obligation personnelle relativement aux engagements du Fonds flamand de Garantie.

CHAPITRE VIII. — Contrat de gestion

Art. 28. Le Ministre flamand qui a l'Economie dans ses attributions peut conclure avec la Caisse nationale de Crédit professionnel un contrat de gestion relatif au mode de gestion, au niveau des services, à la comptabilité à tenir et au remboursement des frais de gestion.

CHAPITRE IX. — Disposition d'abrogation

Art. 29. Sont abrogés, en ce qui concerne la Région flamande :

1° l'arrêté royal du 12 septembre 1959 portant exécution de la loi du 24 mai 1959 portant élargissement des facilités d'accès au crédit professionnel et artisanal en faveur des classes moyennes;

2° l'arrêté ministériel du 4 septembre 1959 déterminant les montants et les modalités de perception de la contribution à verser au Fonds en exécution des dispositions de l'article 13, §§ 1 à 4 de la loi du 24 mai 1959 portant élargissement des facilités d'accès au crédit professionnel et artisanal en faveur des classes moyennes;

3° l'arrêté ministériel du 23 septembre 1959 approuvant le règlement fixant les règles et directives régissant l'intervention du Fonds, pris en application des articles 7 et 8 de la loi du 24 mai 1959.

CHAPITRE X. — Dispositions finales

Art. 30. Le présent arrêté entre en vigueur 15 jours après sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 31. Le ministre flamand qui a l'Economie dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 22 juillet 1993.

Le ministre-président du Gouvernement flamand, et ministre flamand de l'Economie, des PME, de la Politique scientifique, de l'Energie et des Relations extérieures,

L. VAN DEN BRANDE

Le ministre flamand des Finances et du Budget, des Etablissements de Santé, de l'Aide sociale et de la Famille,

Mme W. DEMEESTER-DE MEYER